

MOSOLYGÓK LAPJA

2024. május

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

**Szolgálattételre
jelentkezünk!**

**Önökért,
a városunkért,
magunkért!**

**Bízzanak bennünk,
megszolgáljuk!**

„Aminek kezdete van, annak vége is.”

(Benedek Elek)

SZERETEM BALATONFÖLDVÁRT

Herényi Károly bemutatkozása

Szeretem Balatonföldvárt. Szeretem a vasútállomást, szeretem a templomot. Szeretem a földvári embereket. Kedvesek, szorgalmasak, segítőkészek. Kedvesek, mert egyre több mosolyt látok az arcokon. Szorgalmasak, mert alig van elesett, segítségre szoruló család Földváron. Jólelkűek, mert a covid idején a földvári emberek adományaival, ruháival, élelmiszereivel segítettek a környék szegényebb településeit, Telekit, Bálványost, Szóládot, Nagycsepelyt.

Jó itt élni. Feleségem itt született, szülei Pusztaszemesen. Két lányunk itt nőtt fel. A fonyódi gimnázium után Gyöngyvér jogász, Lilla közgazdász lett. Anyukájuk fél Földvárt tanította németre, angolra. A megyei Vállalkozásfejlesztési alapítványt vezette, majd diplomata lett, két országban volt konzul. Ő eskette a magyar állampolgárságot

elnyert erdélyi és délvidéki nemzettársainkat annak a törvénynek az alapján, amit annak idején az általam vezetett MDF frakció dolgozott ki, és nyújtott be a parlamentnek. Tizenkét évig a magyar országgyűlés megválasztott képviselője voltam. Negyvennégy somogyi települést képviseltem, a polgármesterekkel a mai napig kitűnő a kapcsolat. Szeretek csapatban dolgozni, szeretem és tiszteltem a munkatársaimat. Somogy megyei képviselőtársaimmal értük el, hogy az északi parttal szemben a Balaton déli partján épüljön először országhatárig az M7 autópálya. Képviselőségem alatt Somogy a legdinamikusabban fejlődő megye volt. Ma a jövedelmi viszonyokat tekintve a negyedik legszegényebb megye vagyunk. Öregszik a (vár)megye, és nálunk a legmagasabb a munkanélküliség, 9%. Tavaly kétszer annyian haltak meg Somogyban, 4500-an, mint ahányan születtek, 2200-an. A mi korosztályunk valamit tudott, amit a maiak már nem tudnak. Örömmel dolgozni.

Nincs ez másképp városunkban sem. Öregszik a lakosság. A tapasztalat azt mutatja, a Balatonra, így hozzánk is jobbmódú városi nyugdíjasok jönnek lakni. Ennek oka, hogy nincsenek munkahelyek, és a magas ingatlanárakat a fiatalok nem tudják megfizetni. Ahogy plébános úr kérdésekre, járnak-e fiatalok a misékre, azt válaszolta, nem, mert nálunk nincs gimnázium, a gyerekek 14 éves korukban elszakadnak a családjuktól. A mi gyerekeink négy év alatt hatvanezer kilométert vonatoztak Fonyód és Földvár között. Földvár egyetlen fiatalokat megtartó ereje és büszkesége a Ránki György Zeneiskola is volt már sokkal jobb állapotban.

Sokan kérdezik, miért akarok egy vészesen eladósodott, lassan mindenben lemaradó város polgármestere lenni? Azért, mert tudom, hogy Földvár és a földvári emberek sokkal többre képesek. Azért, mert tudom, hogy a turizmus csak ott működik jól, ahol a helyi polgárok is elégedettek az életükkel. Elégedettek, mert a városvezetés kíváncsi a véleményükre. Megkérdezi a polgárokat, akarnak-e kikötőt a Nyugati strandra? Megkérdezik, tetszik-e nekik, beleillik-e gyönyörű templomunk közvetlen közelébe a sok éve, sok pénzért épülő új Kultkikötő? Megkérdezik a polgárokat elherdáljuk-e Földvár ékszerdobozát, ahol gyerekeink eveznek és vitorlázni tanulhattak, a Vitorlás Klubházat? Megkérdezik őket, örülnek-e annak, hogy az egykori gyönyörű kertvárosuk nagyvárosi jellegű, sokemeletes lakóparkoknak adjon otthont?

Van tennivaló. Először is vissza kell szerezni Földvár régi, vonzó varázsát. Ahogy nemrég, boldogságot, elégedettséget szeretnék látni a földváriak arcán. A HÉSZ módosításával, ahogy Almádiban is tette az önkormányzat, megtiltjuk, hogy 200 négyszögöles családiházak telkekre, a régi ház elbontása után 4-6-8 lakásos apartmanok épüljenek. Amellett, hogy rondák, a közművek nem erre lettek építve, a víz és a csatornahálózat ezt a pluszterhelést nem bírhatja sokáig. Zebrákat, gyalogátkelőket készítünk a Budapesti és a Balatonszentgyörgyi útra. A majd 3 km hosszú négysávós főutunkon 5 zebra van, a központot kivéve 5-600 méterre egymástól. Nem csak az időseknek, a sokgyerekes fiataloknak is életveszély az átkelés a nyári csúcsgyalogforgalom esetén. A zebrák felett megerősítjük a közvilágítást. Gondoskodunk, hogy a nyaralók előtt ne árvalkodjanak egy hétig a kukák, és ápolat, gondozott legyen Földvár minden utcája. A rászorulóknak segítünk eljutni a szántódi üzletekbe, vagy a sífoki kórházba. Az önkormányzat nyitott lesz, minden hónapban lesz lakossági fórum. Tanácsnoki rendszert építünk ki, ahova azokat a tapasztalt földváriakat várjuk, akikben van tettvágy. Csupa olyan dolgot tervezünk, ami elsősorban nem pénz, hanem jószándék és jóakarattal jár. Nem építünk a Keleti strandra még egy kikötőt, akkor sem, ha lehet pályázni, és jó kis ingyen pénz van benne. Nem engedjük, hogy a kormány akkumulátorgyárat építsen Földvára, még akkor sem, ha több lenne az iparüzési adó. Nem építünk Földvára munkásszállót a külföldi vendégmunkásoknak, amikor a tanárainknak sincs lakása. Mi a földváriak érdekeit tartjuk szem előtt. A kikötőépítés, a Keringő helyén a látogatóközpont építés, a kikötői üzletsor elbontás nem a földváriak érdekeit szolgálja. Sőt ezekkel mi szegényebbek lettünk, mert ezeket a pénzeket okosabban, észszerűbben, célszerűbben és igényesebben is fel lehetett volna használni.

Célegyenesben

Ez a kifejezés leggyakrabban a sportban használatos, azon belül is főleg az atlétikai pályán, amikor is a futók a cél előtti egyenes szakaszhoz érnek. Ennek a végén győztest hirdetnek, akinek a nyakába általában arany érmét akasztanak, de adott esetben az ezüst- és bronzérmes versenyző is meg lehet elégedve a saját teljesítményével. A végeredmény legtöbbször korrekt körülmények között dől el, főleg a rövidebb távokon, amikor a küzdő felek kijelölt pályán, egymást nem akadályozva versengenek az áhított győzelemért.

Ezt az ideális állapotot a közéletben, főleg a nagypolitikában nem mindig tapasztalhatjuk meg. Könnyű nekik gondolhatnánk, hiszen, ahogy Hemingway-től megtanulhattuk, *„a sport arra tanít, hogy becsületes küzdelemben győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk.”*

De tegyük félre a sportot, mert itt most ennél, ha lehet mondani, az életünk sokkal fontosabb területén figyelünk a célra, jelesül az önkormányzati (ezen belül kiemelten a polgármester) választásra, ahol csak a győztes személye számít, az ezüstérem már kudarc.

Hogy június 9-én kinek adatik meg Székely Éva olimpiai bajnok úszónő örökbecsű mondását elfogadva (*„sírni csak a győztesnek szabad”*) könnyes szemmel fogadni a gratulációkat, azt ma még néhány nappal korábban nem tudhatjuk.

De nyilván nagy valószínűséggel már mindenki eldön-

tötte, hogy kire szavaz. Hogy mi, földvári mosolygók kit, kiket választunk, az senki előtt nem lehet kérdés. Éppen ezért, ebben a kis írásban nem korteskedni akarunk, hanem arra szeretnénk minden választóképes polgár figyelmét felhívni, hogy a képesség (ami alanyi jogon megszerzett adottság) mellett a hajlandóság is igen szép emberi tulajdonság, tegyünk eleget ennek, és menjünk el szavazni.

Ha pátoszosan akarnánk fogalmazni, akkor azt íránk, hogy ez szent kötelessége mindenkinek, akinek fontos lakóhelye közléte, közhangulata, az a körülmény, hogy milyen környezetben él. Ha ezt nem tesszük meg, előfordulhat az az eset, hogy olyan emberek akarata lesz a döntő, akikkel amúgy nem szoktunk egyetérteni. Távmaradásunk esetén a későbbiekben véleményünk teljesen súlytalanná és hiteltelenné lesz, amit eső után köpönyeg módjára mondunk el. Azaz, senkit nem fog érdekelni.

Rajta hát, kedves választópolgárok, itt a nagy pillanat, amikor fontos ügyben kéri az állásfoglalásunkat, ne okozunk csalódást se magunknak, se a földvári embereknek!

Mai világunkban a gondolkodó elme számára talán egyetlen lehetőségként a szavazófülke magánya adja meg azt a szellemi szabadságot, ami elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy saját magunk döntsünk a saját sorsunkról.

Mit várunk egy önkormányzati képviselőtől?

Röviden tömören azt, hogy a választópolgárok véleményét meghallgatva (akár az eddig hiánycikknek számító fogadóórákon is), saját tudásával, felkészültségével érdemi munkát végezzen a település érdekében. Ma már ez az alap, de nem olyan könnyű ennek az elvárásnak megfelelni. Képesség kell hozzá, szorgalom és akarat. Ha ez mind együtt van, akkor esetleg egy 5 éves ciklus vége felé elmondhatja magáról valaki, hogy „én már bizonyítottam!”

Ennek tükrében átnéztük az elmúlt időszak közel 70 (!) testületi üléseinek jegyzőkönyveit, hogy mennyire voltak önállóak, aktívak a képviselők.

Kíváncsiak voltunk, hogy vajon az előterjesztések mennyire mozgatták meg a testületi tagok szürkeállományát, mennyire voltak vitaképesek, mennyire voltak az információk maradéktalan birtokában a felelős döntések meghozatalakor.

Veres Zsolt jelenlegi képviselő és képviselő-jelölt esetében az előterjesztésekhez 3 érdemi hozzászólást, véleményt találtunk. Érdemi kérdést, módosító indítványt, önálló indítványt egyet sem.

Olsovsky-Kovács Alexandra jelenlegi képviselő és képviselő-jelölt esetében **nem találtuk** sem érdemi hozzászólást, sem kérdést, sem módosító indítványt, sem önálló indítványt.

Kovács Emőke jelenlegi képviselő és képviselő-jelölt esetében **szintén nem találtunk** sem érdemi hozzászólást, sem kérdést, sem módosító indítványt, sem önálló indítványt.

Babina Éva jelenlegi képviselő és képviselő-jelölt esetében öt érdemi hozzászólást és egy érdemi kérdést találtunk, sem módosító, sem önálló indítványt nem találtunk.

Pappné Molnár Veronika jelenlegi képviselő esetében az előterjesztésekhez 1 érdemi hozzászólást, véleményt találtunk. Érdemi kérdést, módosító indítványt, önálló indítványt egyet sem.

Egyesületünk tagja, Dr. Kovács Zsolt jelenlegi képviselő és képviselő-jelölt mindezekkel szemben **24 érdemi hozzászólást, 16 érdemi kérdést** tett fel az előterjesztésekhez kapcsolódóan. **6 módosító indítványa és 3 önálló képviselői indítványa** volt, melyek mind ugyanazon sorsra jutottak. Leszavazták őket. Egyesületünk képviselőletében komolyan vette a felhatalmazást, sok tapasztalatot szerzett.

Természetesen a képviselői munkát nemcsak a testületi üléseken való aktív részvétel reprezentálja. A Pénzügyi és Gazdasági Bizottság előzetesen megtárgyalja a hozzá tartozó napirendi pontokat. Sok esetben negyed, vagy fél óra alatt, amikor is főként a polgármester monológja szól.

Ezzel a kis dolgozattal és adatokkal a választópolgárokat szerettük volna kisegíteni, hogy a címben feltett kérdésre megfogalmazott válaszuk után könnyebben tudjanak dönteni a szavazáskor.

Sebestyén Annamária

1962-ben születtem, születésem óta itt élek Balatonföldváron. Életem első éveit a Petőfi utca 10. sz. alatt a Kistanya épületében éltem. A családom 1948-ban költözött Balatonföldvára. Nagypám, Peizer József kertész volt, a parkok, villák csodálatos rózsáit gondozta. Nagymamám, Sarok Anna takarítónő volt a Nagytanya épületében lévő iskolában. Édesanyám, Marika néni évtizedeken keresztül főzött az óvodában és az iskolában a gyerekeknek. Édesapám, Sebestyén Gyula körzetszerelőként dolgozott az áramszolgáltatónál, majd 1975-től a DÉDÁSZ Balatonföldvári Kirendeltségének vezetőhelyettese volt nyugdíjba vonulásáig. Itt jártam óvodába, iskolába, remek pedagógusok egyengették az utamat, akiknek sokat köszönhetek.

Marcaliban végeztem közgazdasági technikumot. Férjem Szegedi Sándor, sajnos már nincs köztünk. Egy gyermekem van, és egy csodálatos unokám. A munkahelyem szintén ideköt, egész életemben az áramszolgáltatónál dolgoztam, több területen is kipróbálhattam magam. Szokás azt hangoztatni, hogy „mit tettél Földvárért?” Az emberekért tettem a dolgomat a legjobb tudásom szerint.

Öt éve már én is nyugdíjas vagyok, de még a mai napig is megkeresnek különböző problémákkal.

Balatonföldváron régebben csodálatosak voltak a parkok, az utcák, az épületek. Tiszta rendezett, nyitott város volt, tele volt élettel, szívesen látogattak ide az emberek. A déli part igazi gyöngyszeme volt. Az utóbbi évek történései miatt az itt élők (ebbe beleértem az üdülőtulajdonosokat is) bezárkóztak, nem találkoznak egymással, nem beszélnek egymással. Nyugdíjba vonulásom óta is aktív életet élek, aktív tagja vagyok a helyi line dance táncsoportnak, a szépkorúak csoportjának és a NABE egyesületnek.

Elszomorít, hogy ebben a városban eluralkodott a félelem és az apátia. Azt gondolom, ha valaki képviselői tisztséget vállal, azért vállalja, hogy a településen élő emberek érdekeit képviselje törvényességi keretek között. Civil egyesületünknek öt éve vagyok a tagja, velük együtt szeretném jobbá tenni az itteniek életét.

Kárpáti Péter

1951-ben születtem Budapesten. Édesapám, mérnöktanatiszt, Édesanyám tördelő szerkesztő volt. 1985. óta lakunk Földváron, ugyanabban az évben nyitottam meg családi vállalkozásomat a kikötőben. Lányom, 12 éves iker unokáim szintén Földváron élnek. A budapesti Vörösmarty Gimnáziumban érettségiztem, majd a Gundel Károly Vendéglátó Technikumban szereztem középfokú üzemgazdász végzettséget. Angol nyelvből van államvizsgám.

Közéleti szerepvállalásom oka, erős meggyőződésem, hogy Balatonföldvár fejlődése nagyon félrecsúszott az utóbbi tíz évben. Egy kedves, kellemes és élhető, szerethető településből egy varázsát, saját arcát vesztett, tucat épületekkel teleszórt, rossz hangulatú település lett, rossz ellátással és gondozatlan közterületekkel. A beépítettségen már nehéz változtatni, de a település arculatát, rendezettségét, és az itt élők életérzésén sokat lehet javítani. Erre szövetkeztünk mi, balatonföldvári civilek. Sok közös erőfeszítés van a hátunk mögött, ezzel feltettük egyesületünket a földvári közélet térképére. Velük szeretnék tartani a munka érdemi részében is!

Füstös Erika

1959-ben születtem Nagykanizsán. Szüleim kereskedelembe dolgoztak. 1976-ban költöztünk Balatonföldvára. Mindkét fiam ide járt általános iskolába, nagyobbik fiam most is állandó lakos itt. Nagykanizsán érettségiztem az egészségügyi szak-középiskolában, majd Budapesten az egészségügyi főiskolán szereztem diplomát, mint közegészségügyi járványügyi ellenőr.

Kisebbségi megszakításokkal a közegészségügyi pályán maradtam, de dolgoztam csecsemőotthonban és háziorvosi rendelőben is. Munkában töltött éveim végén a Magyar Honvédség állományában voltam, és onnan mentem nyugdíjba, mint hivatásos katona.

Harmadik éve élek újra folyamatosan Földváron és keresem a régi nyomokat, a régi élhető Földvárt, a barátságos embereket.

A közösségi élet felpezsdítése a célom, ami minden korosztály számára elérhető, az egészség megőrzését, a betegségek megelőzését és az egészséges öregedést előmozdító programokban szeretnék aktívan dolgozni.

Hiszem, hogy képes vagyok együttműködni másokkal és megtalálni a megoldásokat a problémákra. Képviselőként a közösség érdekét fogom szem előtt tartani.

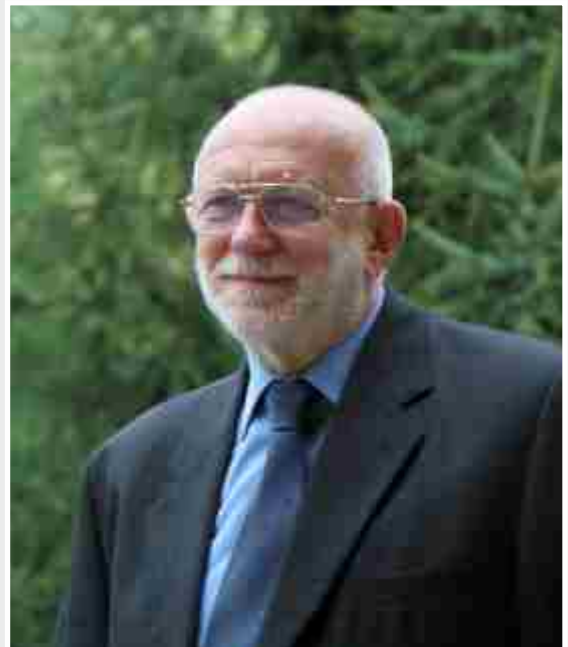
Kedves Balatonföldváriak, Tisztelt Választópolgárok!

Dr. Kovács Zsolt nyugdíjas orvos vagyok, többségüknek régi ismerőse, hiszen 1991 óta élek Balatonföldváron. Mentőorvosként 2007-ig, a háziorvosi ügyelet vezetőjeként 2005-től annak megszűnéséig, 2023-ig napi kapcsolatban voltam/lehettem Önökkel.

Öt évvel ezelőtt barátaim kapacitálására indultam a helyhatósági választáson, és az Önök szavazataival bejutottam a képviselő testületbe. Egyetlen – hitem szerint konstruktív – ellenzékiként csináltam végig az elmúlt négy és fél évet, támogatva a polgármestert és a testületi többséget a város működése érdekében.

Én azt szerettem volna, és jelenleg is azt a nézetet képviselem, hogy Balatonföldvárnak - már csak méretei miatt is - meg kellene maradnia annak a kedves, vendégszerető, a vendégeit szívesen látó, falusias jellegű kisvárosnak, ami a közelmúltig jellemezte Balatonföldvárt a helyiek megelégedésére. Kerültem volna a megalomán, nem egyszer környezetkárosító, pénzfaló beruházásokat, melyekkel „sikerült” egymilliárd forint körüli adósságot felhalmozni. Nem figyelve a „*több nap, mint kolbász*” szólás igazságára. Amennyiben a következő ciklusra is bizalmat kapok, szorgalmazom, hogy a város lakóit vonjuk be a döntések előkészítésébe, nyilvános viták, fórumok meghallgatva a véleményüket, mert ebben a jelenlegi városvezetés nem nagyon jeleskedett. Nyilván azzal a felismeréssel, ha nincs hol föltenni kényelmetlen kérdéseket, akkor nem is kell azokra válaszolni.

Mindezek alapján kérem az önök szavazatait a magam és az ellenzéki jelöltársaim számára, amennyiben változást kívánnak a jövőben!

Örömteli hír jelent meg a város oldalán

„10 millió forinttal támogatja az egyik legnagyobb hazai pénzügyi intézet városunk iskolahajó programját.

A pénzt a tavaly vásárolt Krajcár cirkáló technikai fejlesztésére fordítjuk.”

Magyar nyelv értelmező szótára szerint: „**az Iskolahajó a (hadi és kereskedelmi) tengerészeti pályára készülő ifjak elméleti és gyakorlati kiképzésére használt hajó.**”

Természetesen a mi, tavaly 20 millió forintért vásárolt iskolahajónk nem ilyen célt szolgál. Ezen, elméletileg gyerekek tanulnak vitorlázni. Hogy erre egy 70-es cirkáló a legmegfelelőbb eszköz-e, azt szakemberektől kellene megkérdezni. Jómagam ebben erősen kételkedek.

Addig is, míg a kérdés el nem dől, ismertetném az „iskolahajó” 2023. évi tevékenységének egy részét.

Az adatok nyilvánosak, ellenőrizhetők.

Fehér Szalag 2023. július 1.

Krajcár 70-es Cirkáló Kormányos: Holovits Csaba Ferenc, személyzet: Gyömörei Gábor, Kovács Attila, Eppel Péter, Kétszeri Máté Csaba, Kródi Gábor, Goóts János Sándor, Kuti Ákos, Nyilas Ferenc Zoltán

Klasszikus Kupa 2023. július 20. Krajcár 70-es Cirkáló Kormányos: Holovits Csaba Ferenc, személyzet: Kilián Zoltán, Kuti Ákos, Kródi Gábor, Kétszeri Máté Csaba, Gyömörei Gábor, Kovács Attila, Goóts János Sándor, Eppel Péter

70-es Cirkáló Országos Bajnokság 2023. szeptember 7-10. Krajcár 70-es Cirkáló Kormányos: Holovits Csaba Ferenc, személyzet: Kétszeri Máté Csaba, Gyömörei Gábor, Kovács Attila,

Unité Kupa szeptember 30-október 1.

Krajcár 70-es Cirkáló Kormányos: Holovits Csaba Ferenc, személyzet: Ambrus János, Varga Richárd, Holovits Buda, Szloszjár Gábor, Pilisy György

Hogy ebből mit és hogyan tanulnak a helyi gyerekek, akiket a tábor végén kivisznek egy körre, én nem tudom.

De azt igen, hogy 10.000.000 Ft-ból már elég jól fel lehet készíteni Holovits György ikonikus hajóját a versenyekre!

Bezeréti Katalin

Jelentés

Ez a szó édes anyanyelvünk alapfogalma. Mindenki ismeri, valamennyien használtuk életünk során, olykor kellemes, olykor kellemetlen tartalmat hordozva magában. A „ja dakladivaju” még mindig ismerősen csenghet az idősebb nemzedék tagjainak a fülében, azaz a kötelező oroszórák kezdetén elhangzott jelentés arról, hogy ki hiányzik az osztálylétszámból.

A katonaviselt férfiember meg arra emlékezhet, amikor az előljáró (a parancsnok) jelentést kért arról az ügyeletestől, hogy történt-e rendkívüli esemény távollétében a laktanyában. Ezek az idő múlásával akár kedves emlékek is lehetnek, hiszen csupán némi stresszt okozhattak, semmi többet.

Ha viszont a jelentés szó annak kapcsán került szóba, hogy egy „beszervezett” ügynök jelentett valakiről valamit, az már előidézhetett bizonyos szívtájéki panaszt.

Az oroszórák már régen megszűntek, a sorkatonaság is már csak az emlékekben él (reméljük így is marad), a rendszerváltással azt hihettük, hogy a besúgó világnak is vége, de úgy tűnik ez nem így van. Ez a műfaj újra divatba jött, mind országos, mind helyi szinten. Ez utóbbira tudunk egy példával szolgálni a közeli múltból. Történt ugyanis, hogy amikor pár hete a földvári mosolygók meghívására Kéri László politológus tartott mindenki számára nyilvános előadást a Közösségi Házban, amiről videófelvételt is

nyilvánosságra hoztunk, akkor valaki fontosnak érezte, hogy a közönség soraiban helyet foglalókról soron kívül informálja a polgármestert, aki történetesen baráti társaságban pörköltfőzéssel kapcsolódott ki a heti kemény tempó után.

Kellett ehhez némi bátorság, hogy szabadidejében merje valaki zavarni a város első emberét, de ha esetleg csak megbízást teljesített, azaz a „jelentést kérek” c. parancsot hajtotta végre, akkor egészen más a helyzet.

A történet feldolgozását a tisztelt olvasóra bízuk, annyit a korrektség érdekében hozzáteszünk, hogy ezt a kis igaz történetet nem lehetett volna megírni, ha az a bizonyos jelentés fedőnevet viselő kommunikáció csak egy irányban működött volna....

Sz.J.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke
Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com
web: www.mosolygofoldvar.hu

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Bezeréti Katalin, Füstös Erika, Herényi Károly,
Íróné István Enikő, Szabó József

Ingyenes kiadvány

Egy olvasói levél utóélete

Múlt havi számunkban közzétett olvasói levélre egy igen különös válaszlevél érkezett, ügyvédi felszólítás formájában, melyben Holoivits Huba követeli, hogy tegyünk közzé egy cáfolatot, miszerint ő nem viccelődött balatonföldvári polgárok életkorán és nem próbált meg neveltség tárgyává tenni szépkorúakat. Bárcsak így lenne!

Természetesen, mint mindig, ezúttal is teljes mértékben kiállunk olvasóink szabad véleménynyilvánítása mellett. Viszont, ha már kiderült, hogy Holoivits Huba is lelkes olvasóink közé tartozik, így megteesszük azt, amire egy ilyen településen a legnagyobb szükség van, kapcsolatot teremtünk egymás közt.

Kedves Huba!

Tényleg azt gondolod, hogy ez a helyes út? Ügyvédet küldeni helyi polgárokra, csak, mert nem egyezik a véleménye a Tiédde? Mi egy kis település vagyunk, itt az embereknek egymással kell megbeszélniük a közélet dolgait, a mi ajtónk nyitva áll bárki előtt.

Mindenki véleménye fontos, és igen, azoké éppúgy, akik nem értenek velünk egyet. Talán ők olyat látnak, amit mi magunk nem veszünk észre, hiába látszik messziről, hogy valami nincs rendben. Például, amikor markolókkal kapar-

juk a Balatont, hogy beférjenek a luxushajók. Lehetett volna szavazást tartani, hogy szeretnénk-e kikötőt a strand helyén. Ez miért nem történt meg? Miért nem kéred ki a fontos dolgokról az itt lakók véleményét? Talán féltél, hogy nem tetszik az itt lakóknak? Akkor meg mi értelme van megépíteni?

Nem mindenki ragad tollat, hogy levelet írjon nekünk, de hidd el, hogy nagyon sokan megállítanak minket az utcán mostanában, és sokan közülük olyan, aki elmondta, hogy húsz éve csak a Fidesz jelöltjeire szavaznak, de ez nem mehet így tovább Balatonföldváron. Mi egy közösség vagyunk, nem szabad megengedni, hogy valakik ellenségé tegyenek minket.

Véget kell vetni ennek a sötét korszaknak, melyben ügyvédi felszólításokkal, meg internetes bejegyzésekkel kommunikálsz a város lakóival. Mi erre a célra készségesen felajánljuk a Mosolygók Lapját.

A legtöbbet úgy tehetjük településünkért, ha meghallgatunk minden véleményt és javaslatot, csak utána hozunk döntést.

Mi ezt fogjuk tenni.

Herényi Károly

Megfenyegettek egy független képviselőjelöltet

Ernyes Ervint, a kitűnő gazdasági és pénzügyi szakembert azzal a felkiáltással inzultálta a szomszédja, hogy mindent megtesz annak érdekében, hogy belőle ne legyen képviselő Balatonföldváron. Rendőrségi feljelentés lett a folytatás. Az ügy hátterében az áll, hogy egy osztatlan, három család birtokában álló ingatlanon az egyik tulajdonos éttermet létesített. Tette ezt úgy, hogy nem szerezte meg a másik két tulajdonos hozzájárulását, ami törvény által előírt kötelezettség. „Törvénytisztelő” önkormányzati hivatalunk a tulajdonostársak hozzájárulása nélkül kiadta a működési engedélyt.

Amikor Ernyes Ervin a testületi üléseken a figyelmen kívül hagyott tényeket felsorolva szót emelt ez ellen, a volt jegyzőasszony méltatlanságra hivatkozva azonnali hatállyal kirúgta a Pénzügyi Osztály vezetőjét, akinek a munkája ellen szakmai kifogás nem volt. Ebből is per lett, az önkormányzat többmillió forint kártérítést fizetett a menesztett hivatali dolgozónak.

A legújabb fejlemény, hogy a Tabi eljáró hatóság törölte a nyilvántartásból az éttermet. Mindezt a Kormányhivatal jóváhagyó döntését követően a Pécsi Törvényszék is helyben hagyta, mely döntés jogerős, így az étterem bezárt. Úgy tudni, negyedfokon rendkívüli jogorvoslati kérelmet nyújtottak be a Kúriára.

Erre a csetepatéra nem került volna sor, ha az önkormányzatnál jogszerűen járnak el.

Kísértetiesen emlékeztet az eset a Nyugati strand ügyére. A kormányhivatalnak nem küldték meg a HÉSZ-t, ami szó és betű szerint tiltotta a kikötőépítést a strandra, helyette egy jegyzői nyilatkozat állította, hogy minden rendben. Nem tudjuk, hogy a jegyző szakértelme hiányozhatott-e két

alkalommal is, feltételezhetően a jogsértő nyilatkozatok kiállításának körülményeit már nem fogjuk megtudni. Az tény, hogy a kikötő ügyében a bíróság lesöpörte az asztalról. Nem lehet egyszerű ma az önkormányzatnál dolgozni. A választópolgárokat kiszolgáló hivatal olyanná válik, mint amilyen a vezető. A nem a barátságos és jómodoráról ismert polgármesterünké a döntő szó. Ha az jogszabályokba ütköző, annak az árát közpénzből fizetjük. A hivatalnokok és ügyvédek költségét is, akik ezekkel az ügyekkel foglalkoznak. Az önkormányzat által félrevezetett vállalkozók is a vesztesei a polgármester „bölcességének”. Így tud egy ember bizalmatlanságot, rossz társadalmi hangulatot teremteni saját városában. A közkedvelt és sokak által látogatott kikötői üzletsor elbontása rengeteg pénzébe kerül a városnak. Ott is volt egy sor, az önkormányzat által elvesztett kisajátítási per, ahol a polgármester nem a jogászokra hallgatott. Most meg a kárpótolt vállalkozókat akarja megutáltatni azzal, hogy az ő kapzsóságuk vezetett ide. Ahogy jelen esetben az éttermes "szomszéd" is a valódi felelősök helyett Ernyes Ervinre haragszik.

Így jár egy város, ha első embere jogszerűség helyett mindent a fideszes kapcsolataira építve „okosban” akar megoldani. A polgármesternek láthatóan a pártjában is erősen csökkent az ázsiója.

A Somogy Megyei Közgyűlésbe 2019-ben a Fidesz listájáról 4. helyen bejutott, majd bizottsági elnöki tisztséget kapott korábbi „erős” embert most hiába kerestük a 41 fős Fidesz listán. **Hajrá Ernyes Ervin! Sok sikert az önkormányzati választáson, ahol szükség van a szakmai munkádra!**

Herényi Károly

Az elég jó önkormányzat

Szeretek sétálni a városunkban. Földvárnak különleges adottságai vannak a balatonparti települések között, amit leginkább az elődeinknek köszönhetünk. A békebeli villák sora, az ősfás parkok, ligetek, a gyönyörű parti sétány, a Balaton semmihez sem fogható, állandóan változó szépsége, az erdő közelsége, ez a változatos táj, mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy különlegesen szerencsésnek érzem magam, amiért itt élhetek. Bizonyára sokunk tapasztalata az, hogy ide látogató barátaink is tudomásunkra hozzák ebbéli megállapításaikat.

A covid idején méginkább felértékelődött számomra, családom számára ez a csodálatos környezet. Még több időt töltöttünk a természetben, az utcákon, róttuk a kilométereket, kirándultunk a környéken. Az érzelmi kötődés egyre szorosabbá vált.

Éppen ezért fájó látni, ahogyan látványosan pusztulnak, szűkülnek a környezetünkben azok a területek, szeretett természeti értékek, ahova gyakorta felüdülni, feltöltődni, sportolni jártunk. A legfájóbb pont persze az e-kikötő építése. Balatonföldvár két hivatalos strandja közül a mélyebb, és ennél fogva tisztább vizű lett feláldozva a vékonyka, ám annál tehetősebb réteg érdekeinek az oltárán. Mélységesen felháborít és fáj, hogy ahol naponta úsztam, ott erre valószínűleg már sohasem lesz lehetőségem. A mólósarak áramlást akadályozó hatása nemcsak nálunk, hanem sajnos az egész tavon érvényesül. Szárszói, szemesi barátaink is arról számolnak be, hogy az építkezés óta egyértelműen érzékelhető az ő strandjaik eliszaposodása is. A társadalmi párbeszéd hiányáról, mint alapvető demokratikus alapérték hiányáról jelenleg már nem is érdemes szót ejteni.

A magasparttól Balatonszárszó felé eső érintetlen, zöld területnek, sokunk kedves sétáló, kutyasétáltató helyének elvesztése, mely korábban természetvédelmi terület volt(!), szintén az egész város számára hátrányos fejlemény. Keserű látvány a terület felparcellázása, a munkagépek által feldúlt, tönkretett egykori virágzó rét. Ez a természetes ökoszisztéma a nyári időszakban érezhetően hűtötte a környéket, táplálékot biztosított a beporzóknak, és búvóhelyet sok vadon élő állatnak. A klímaváltozás vészterhes idején kiemelt jelentőségű lenne ezeknek a területeknek a védelme, megőrzése!

A város azon részeinek bejárása, ahová még el lehet jutni, sem okoznak felhőtlen élményt. A városunkban járva kelve szomorú benyomást szerez az ember! A két, közelmúltban megújult parkot kivéve, elhanyagolt, szemetes, gondozatlan a település nagy része. Az embernek az az érzése, hogy nincs a városnak gazdája. Fontos leszögezni, hogy nem azokat kritizáljuk, akik nap mint nap, bizonyára erejükön felül próbálják rendben tartani a közterületeket. Nyilvánvalóan a koncepcióval, a hozzáállással lehet a probléma, talán a prioritások meghatározásával. Elfogadhatatlannak, védhetetlennek tartom azt az álláspontot, hogy a város legfrekvenciáltabb, központi parkja állapotának kérdésében, - ami ugyan magánterület - az önkormányzatnak nincs tennivalója! Mindannyiunkra nézve szegény, ahogy fest a városháza közvetlen közelében található szebb napokat látott ősfás, csodálatos park, és annak közvetlen környezete!

Máig sír sokunk lelke a magaspart fekete fenyőjéért, a kikötő óriási négy fenyőjéért, a nyugati strand nyárfáiért, legújabbban a Törley Villa óriásaiért... Talán szükségtelen is folytatni a szomorú felsorolást.

Más jellegű, de ugyanilyen nagy probléma a városunkat láthatatlanul körülölelő, fojtogató atmoszféra.

A helyiek nagy része nem mer véleményt formálni a helyi ügyekben, pláne kritikus meglátást, akár a legszűkebb nyilvánosságban sem. Aki pusztán kérdéseket mer felvetni, netán konkrétan ellenvéleményét fejezi ki, az megbélyegzéssel, dollárbaloldalozással, személyét érintő elfogadhatatlan, megalázó minősítéssel találkozik. Ugyanazokat a sötét lejárató kampányokat alkalmazzák, amiket az országos propagandasajtóban megszokhattunk. A város hivatalos facebook oldalán nem lehet kommentelni. Lakossági fórumokat egyáltalán nem, közmeghallgatást a törvényben kötelezően előírt módon, évi egy alkalommal korlátozott létszámmal tartanak. Semmilyen párbeszédre, vitára, a helyiek, illetve a nyaralók véleményének kifejtésére nincs lehetőség.

A demokrácia Földváron tetszhalott állapotban leledzik.

Nyílt titok, hogy a polgármester belső köréhez tartozó személyek működtetnek egy olyan oldalt a közösségi médiában, melynek nem titkolt célja, hogy a körülmények ellenére mégis a véleményüket vállalók maroknyi csapatát ellehetetlenítse, besározza. Bevett szokás, hogy a célszemélyeket lesből fotózzák, majd a képeket hazug kontextusba helyezik, valótlan állításokat megfogalmazva az illetőkről. Súlyosabb probléma, hogy az önkormányzat hivatalos lapja hivatkozik erre az oldalra, ezzel mintegy elismerve, és hitelesítve, helyeselve az itt megjelenteket, és értékközösséget vállalva ezzel az elfogadhatatlan minőségű, stílusú kommunikációval. Fájó látni, hogy választott képviselőink kiáltó némasággal asszisztálnak ehhez! Felmerül bennem a kérdés: a polgármester csapatába újonnan jelentkezők számára ezek elfogadhatóak, támogathatóak?

A hivatal kommunikációja szerint az elmúlt időszakban jelentős források érkeztek a településre. Sajnos ezekből nagyon kevés látszik. A valóság az, hogy befejezetlen beruházások, (Kultkikötő szabadtéri színpada) kétes ingatlan eladások (Vitorlás Klubház) a zöld területek arányának csökkenése, ezzel együtt az apartmanházak gombamódon való elszaporodása jellemzi ezt az időszakot. A város hitelállománya meghaladja az 1 milliárd forintot.

A nyaralók, ide látogatók azzal szembesülnek a szezon elején, hogy Földvár egyik legnépszerűbb helyének, a kikötői "bódesornak" már csak a romjaival találkozhatnak. Már csak a fagyizó/goffrizó áll magányosan, de a sorsa megpecsételődött. Jövőre azt is elbontják.

A címben tett utalás Bruno Bettelheimtől származik, aki világhírűvé vált könyvében, az Elég jó szülő-ben amellelt érvelt, hogy a szülőknek nem egy olyan gyereket kell nevelniük, ha tetszik, teremteniük, amelyet ők szeretnének, hanem ehelyett segíteniük kell a gyermeküket abban, hogy olyan személyiséggé váljanak, akivé ők, a gyerekek lenni szeretnének. A szülő sem tökéletes, nem tud tökéletes gyermeket nevelni, és ez nem is elvárható.

Egy másik nagy demokrata gondolkodó, és nevelési szakemberrel, Vekerdy Tamással szólva hiteles együttélésre van szükség, ami önmagában megteremti az egészséges jellemfejlődés feltételeit a család kisebb és nagyobb tagjai számára. Számomra a fentebb említett gondolatokkal összefüggésben ez azt jelenti, hogy nyilvánvalóan semelyik szereplő sem tökéletes, és szükségszerűen nem is lehet az. A hitelességre azonban lehet, és kell is törekedni! A demokrácia talán még most is tanulható! Elég jó önkormányzatra van szükség!

Elég jó vezetésre, hiszen tökéletes nem lehet, és nem is lesz! Az önkormányzatnak valóságos ön kormányzatnak kell lennie! Az igényes, felelősségteljes polgároknak a választott vezetőkön keresztül önmagukat kell kormányozniuk! Ennek feltételeit azonban az önkormányzatnak kell megteremtenie számos, tőlünk fejlettebb demokráciákban már jól működő, bevált módszerrel! Párbeszédrel, kulturált vitával, az érintettek döntéseibe való bevonásával, véleményük megkérdezésével, értő meghallgatásával! Üdvös és előremutató volna, ha a kérdésektől, kritikától az előljárók nem félnének, hanem azt kifejezetten igényelnek, és elvárnák! Álljunk meg egy kis gondolkodásra ennek a nagyon szép, kifejező szónak a kapcsán: előljáró!

Természetes igény lehetne az előljáróval szemben, hogy valóban járjon elől jó példával mind a választóihoz fűződő emberi kapcsolataiban, kommunikációjában, mind az önkormányzat ügyei tekintetében, a gazdálkodásban, az átláthatóságban! A választóknak pedig számon kell kérniük, igényelniük kell ezeket a demokratikus jogokat és lehetőségeket, a véleménycsere különböző fórumait! Kizárólag ebből az együttműködésből jöhet létre konszenzus és igazi fejlődés!

A helyi közösség vezetője tisztelje, és becsülje meg közössége tagjait!

Az Elég jó vezető nem tökéletes. Lehet hogy hibázik, de a felelősséget nem tolja rá a választókra, a munkatársaira, hanem vállalja a gyengeségeit, beismeri azokat, és határozott lépéseket tesz a kiküszöbölésükre! Az Elég jó vezető, és testületi tag értékeli, méltányolja és megköszöni a legegyszerűbb dolgozó munkáját is! Rendszeresen végigjárja a települést, hogy ne csak hallomásból szerezzon tudomást a megoldandó problémákról, a természetes és épített környezet aktuális állapotáról. Jó gazdája a helységnek! Mindenkihez van néhány jó, kedves szava, olyan őszinte odafigyelést tanúsít a város lakói felé, amely olyan bizalmi légkört teremt, melyben a polgárok őszintén tudják megfogalmazni véleményüket, javaslataikat, és szükség esetén segítséget is kérhetnek. Legyen tiszta kezű és zsebű, felelősen, átláthatóan, számon kérhetően gazdálkodjon a rá bízott vagyonnal! Őrizze és védje a zöld területeket, a fenntarthatóság jegyében segítse elő a város fejlődését! Építse a közösséget, az összetartozást, dolgozzon az árkok betemetésén, egymás elfogadásán!

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke és polgármesterjelöltje bizonyára nem tökéletes ember, de véleményünk szerint kész arra, hogy Elég jó csapatvezetővé váljon.

Annak alapján, ahogyan megismertem őt, egy nyitott, közvetlen, gálans, pozitív kisugárzású, kellemes embert látok. Nagyon szimpatikus és példamutató az, ahogyan ellenfeleivel bánik. Tudom, hogy ezt ők is elismerik. Számos alkalommal amikor különböző ünnepségen, előadáson házigazdaként jelenik meg, mindig nagyon fesztelen, barátságos légkört teremt, melyben a komolyabb témákat is emberközeli módon lehet megközelíteni. Felkészültsége, tájékozottsága helyi és országos ügyekben számomra vitathatatlan. Több évtizedes tapasztalata az országos politikában számunkra is hasznos lehet.

Ezúton is köszönöm neki azt a fáradhatatlan, több éves munkát, amit a kikötő ügyében meggyőződésem szerint a Balatonért, és Földvárért tett és tesz!

Mentalitása, fittsége energikussága, innovatív, kreatív attitűdje a fiatalabb korosztály számára is példaértékű lehet! Köszönöm Kovács doktor úrnak, hogy az ellenszélben magányos, de erős sziklaként áll ki meggyőződése, a földváriak és a nyaralótulajdonosok érdekei mellett sok éve! Számomra ez fantasztikus teljesítmény, és nagyon örülnék, ha újra bizalmat kapna arra, hogy talán már egy erősebb kötelékben, hatékonyabban tudja folytatni ezt a szép munkát.

Az egyesület minden jelöltje igazi lokálpatrióta. Olyan nagyszerű emberek, akik önzetlen munkájukkal nem keveset tettek le közös asztalunkra. Időt, energiát nem kímélve álltak ki közös ügyeink mellett! Aktívak a kulturális és más közösségekben, segítők odafigyeléssel, empátiával fordulnak embertársaik felé. Jól ismerik a település múltját, jelenét, az itt élő embereket.

Van közöttük olyan úriember, aki nem áthat rendszeresen fűnyírót, sövényvágót ragadni közterületen, ha úgy látja szükségesnek! Ez az úriember bármilyen kérdésre tud válaszolni a város történetéről, jelenéről, elképesztő a tájékozottsága, a helyismerete. Nem utolsó sorban sikeres vállalkozó.

Amikor azzal szembesült, hogy az üzlete megszűnik, és ezért ő, és a többi vállalkozó is kártérítést kap, azért aggódott, és aggódik ma is, hogy ez a városnak túl sokba kerül!

Kérdezem ezek után én: milyen emberekre van szüksége a városunknak, ha nem ezekre az Elég jó emberekre???

Kérem, hogy ezeket a kérdéseket önök is tegyék fel, és válaszolják is meg őket!

Író Vilmosné István Enikő

Ön is tudja?

Hogy vannak olyan gazdagabb önkormányzatok, melyeknek szolidaritási adót kell fizetniük a központi költségvetésbe, mondván ebből támogatják a szegényebbeket. Míg tavaly 724 település fizetett be mintegy 237 milliárd forintot ezen a címen, idén már 848 önkormányzattól szednék be a hozzájárulást, mintegy 310,6 milliárd forint bevétel reményében - írja a Népszava. Azt, hogy mely önkormányzatok tartoznak a tehetősebbek közé, azt a kormány dönti el.

Hogy 16 éve nem emelte a családi pótlékot a magát hazug propagandával családbarát kormánynak nevezett Orbán kabinet. Ez átszámolva 30-35 euro gyerekenként. Ugyanez a juttatás a haldokló, hanyatló és éppen tömött sorokban Magyarországra menekülő németek esetében a következőképpen alakul:

1 gyerek után: 219 €/ hónap; 2 gyerek után: 438 €/ hónap; 3 gyerek után: 663 €/ hónap; 3+ gyerek után: 663+250 € (további gyermekenként)/ hónap.

Hogy az Egyesület Államokban először fordul elő az az eset, hogy egy volt elnököt bíróság elé állítottak. Az egyik tárgyalási napon Donald Trump kétszer is elbóbiskolt. Ez már csak azért is érdekes hír, mert ő maga régóta Sleepy Joe, azaz Álmos Joe gúnyneven emlegeti az utódját, Joe Bident.

Hogy egy statisztikai kimutatás szerint Magyarországon a férfiak 38%-a nem éri meg a nyugdíjkorhatárt. Ugyancsak beszédes adat, hogy az „erősebb nem” átlag életkora 73 év, míg a nőké 79 év.

Hogy a magyar kormány legújabb agyréme, hogy a jövő évi költségvetés elkészítésével megvárják az USA elnökválasztását, ami novemberben lesz. Ez megint semmi más, mint hazug propaganda, amivel a tehetlenségüket próbálják leplezni.

Hogy Orbán Gáspár a kormányfő 32 éves fia, a Magyar Honvédség századosa a Nemzetbiztonsági Tanács egy ágazatáért felel, noha hivatalosan semmiféle tisztséget nem tölt be a kormányzatban és sem szakirányú végzettséggel, sem szakmai tapasztalatokkal nem rendelkezik. Ezt a tevékenységet a Karmelita irodájából irányítja nem hivatalos formában, mert apja tartott a nagyobb botránytól, amit viszont az ifjú trónörökös meglehetősen sértőnek talál. Mi meg ezt az egészet összességében vérlázítónak. A miniszterelnök fia, aki állítólag hatalmas irodát kapott a Karmelitában, úgy dolgozik hónapok óta a Bíró Marcell nemzetbiztonsági főtanácsadó által felügyelt, hírszerzéssel és honvédelemmel foglalkozó részleg mellett kialakítandó külpolitikai részleg felállításán, hogy továbbra sem visel semmilyen kormányzati tisztséget. Az érzékeny diplomáciai ügyeket kezelő szerv napi 24 órában figyelné a nemzetközi válsághelyzeteket, és tanácsokat adna a kormánynak az azokra adandó válaszokkal kapcsolatban.

Hogy a KSH adatai szerint hazánkban 2 millió 423 ezer nyugdíjas él. Az átlag nyugdíj 160-180 ezer Ft. Az „ellátottak” 22%-ának kevesebb a nyugdíja 120.000 Ft-nál, 19 %-ának 300.000 Ft felett van, és 1 %-ának több, mint 600.000 Ft.

Hogy Orbán Viktor azzal dicsekedett (tévesen) egy nemesgörsönyi magtárban (!) elmondott beszédében, hogy ő az ország első vidéki miniszterelnöke. Ezek szerint történelemből gyenge volt, és nem tanulta meg Nagy Ferenc nevét, aki 1946-47 között volt miniszterelnök, és elfelejtette Németh Miklóst, aki a Borsod-Abaúj-Zemplén (vár)megyei Monokról lett kormányfő a rendszerváltozás idején, jóval korábban, mint Felcsút (azaz Székesfehérvár) szülötte.

Hogy Orbán Viktor megint csak egy olyan világról beszélt, ami valószínűleg csak az ő képzeletében létezik, a valóságban nem. Szerinte a magyar gazdaság gerincét a szakmunka, a szakmunkások, a szakiparosok adják, ahol reszkethetnek az irodisták, a jogászok, a fogalmazók és a programozók. Csokonai csak arról írt, hogy az is bolond, aki poétává lesz Magyarországon. Tegyük hozzá, meg az is, aki nem gázszerelő akar lenni.

Hogy nem is oly régen ilyen szövegű plakátokkal volt tele az ország: „Ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját!” Most meg a Paks 2 és a Budapest-Belgrád vasút kivitelezési munkáit végző cégek „speciális munkaerőigényének mielőbbi biztosíthatósága érdekében” törvénnyel egyszerűsítene a harmadik országból érkező munkavállalók alkalmazását a kormány. Azaz beismerték, hogy a korábbi szlogen egy fölösleges és értelmetlen kampányfogás volt kidobott milliárdokért.

Hogy történelmi csúcsra, 134 milliárd forintra emelkedett a közintézmények lejárt tartozása a Magyar Államkincstár adatai alapján. Az 559 költségvetési intézményből 285-nek van tartozása, vagyis minden második költségvetési szerv képtelen a neki járó támogatásokból megélni. A tartozásból 129 milliárdot a Belügyminisztérium intézményei halmoztak fel (a teljes adósságállomány 70 százaléka a kórházaknál és a rendelőknel jelentkezett). A legnagyobb adós területek, mint például az oktatás, az egészségügy, a rendvédelem és a büntetés-végrehajtás mind-mind a Pintér Sándor vezette minisztériumhoz tartoznak.

Hogy a magyar miniszterelnök egyre zavarosabb mondatokat mond. Legutóbb pl.: „Idén lezárhatjuk a nyugati civilizáció egy dicstelen korszakát”. Azaz megtagadta az emberiségnek a felvilágosodástól induló, a nyugati jóléti, demokratikus, liberális világig terjedő szakaszát. Ilyet már egy osztrák festő is mondott korábban, akit Hitler néven ismert meg a világ. Reméljük a történelem nem ismétli önmagát!

Hogy Rác András Oroszország-szakértő szerint a Gazprom, a világ legnagyobb földgáz kitermelő óriásvállalata, főszponzorként a Fradi hátán jutna vissza az európai futballba, ráadásul véres pénzen.

Japán, ahol a szarvasok is fejet hajtanak előtted

...Hogy az elhatározás mikor született meg a Japánba utazásomról, az talán évekre tehető. Mostanában egyre többször került szóba Japán, ezért a múlt nyáron egyik barátnőmnek szegeztem a kérdést, hogy jönne-e velem?

Így indult el a nagy kaland.

Az úticél Kiotó volt, de tervbe vettük Oszakát, Narát, Kobét és egy kis falut, Kuramát.

Az első nap reggelén megtanultuk, hogy a japánok nem tűntek el, csak 10 óra előtt ne számítsunk emberekre, nyitott üzletre. Ugyanez történik délután 5-től. A kertvárosban, ahol laktunk, vannak bevásárlóközpontok, amik 8-ig is nyitva vannak.

A templomok, templomnegyedek, szentélyek, pagodák, kastélyok sokaságából kellett válogatnunk, hogy melyeket tudjuk megnézni a szűk 10 napunk alatt.

Amikor elének tárult a látvány egy olyan nevezetességgel, amit filmekből, képekről már ismertünk, az szívdobogtató volt. Azonnal hozzá lehetett szokni a renchez, tisztasághoz, a nyugalomhoz, a kedves, segítőkész emberekhez. Nincsenek az utcákon szemétygyűjtők kihelyezve, még a legforgalmasabb helyeken sem, mégis tiszta minden. Mindenki viszi a szemetét magával, amíg egy üzletnél talál szelektív gyűjtőket. Csikketeket sem láttunk sehol eldobálva, igaz, dohányzó emberekkel sem találkoztunk.

Az utunk szervezésekor már látszott, hogy a fő cseresznyevirágzás előtt leszünk Japánban. A korai virágzást azonban, és a szilvavirágzás végét még láthattuk. Ha valahol akár egyetlen virágzó fa díszelgett, azt kisebb tömeg fotózta folyamatosan. Szomorúan gondoltam az udvaromban virágzó fákra, milyen méltatlanul kevés figyelmet fordítok rájuk!

Japán másik arca a modern építészet, a felhőkarcolók, a szupervonatok. A kiotói pályaudvar Japán legnagyobb pályaudvara. 11 emeletes, több szinten futnak a vonatok, szálloda, éttermek, üzletek, de inkább egy hatalmas pláza van benne. Nem csoda, hogy a Déli pályaudvarhoz szokott hazánk lánya elvész benne. A jegyet jegyváltó automaták sokasága kínálja, ahol vagy sikerül, vagy nem jó jegyet váltani... Nincs gond, mert lehet, hogy a kapu be sem enged, ekkor lehet kérni segítséget, ahol fordító géppel felvértezett

vasutasok segítenek. Ha mégis bejutottál rossz jeggyel a vonatokhoz, akkor a leszálló kapunál állít majd le, hogy nem oké valami. Nincs büntetés, nincs pótdíj, simán rendezi az ember amit kell. Mi sokat utaztunk, ez hatalmas biztonságot jelentett. Nem volt elhanyagolható az sem, hogy egy vonatra sem kellett felmászni, és a buszok is alacsony platósok.

Kiotóban nincsenek extra magas épületek, de Oszaka olyan, mintha csak felhőkarcolókból állna. Japán második legmagasabb épülete 60 emeletes, a felső szinten vendéglővel, természetesen üvegfallal. A tériszonyomat is elfelejtettem a látvány hatására. Arra azért nem számítottam, hogy milyen lesz, ha benyitok a mosdóba?

A természetközelséget Narában tapasztaltuk meg, ahol a város parkjában szabadon élnek a szarvasok. Ha kedvük úgy tartja átkelnek az úttesten is, és csak nagyjából célozzák be a zebrát. Olyankor leáll a forgalom, tisztelik az állatokat.

A parkban, a szentélyek körül a szarvasok nassolni valót kéregetnek, amit lehet vásárolni, és célszerű is, mert elég céltudatosan állják az utunkat. Ha látják a kézben a nasit, szépen meghajolnak, majd újra és újra hajlonganak, amíg kapnak valamit.

A parkban hatalmas templom áll, az ország legnagyobb bronz Buddhájával. Mielőtt azt hinnénk, hogy csak a szarvasok miatt utaztunk el Narába...

Város és tömeg kerülő utunk Kuramába vitt minket, a szent hegyhez. A hegyre felvezető út mentén lévő szentélyek, templomok látványánál a végtelen hegyláncokra a kilátás volt még szebb. Amikor közvetlen mellettünk termett egy majom család, akkor kezdtünk elgondolkodni a vasúti megállóban a figyelmeztető táblák tartalmáról. Talán még medve is jöhet?

A parkok mindenütt szemet gyönyörködtető, de megfigyeltük, mennyire óvják a fákat. A nagyon idős, már beteg fák is támasztékot kapnak, addig pátyolgatják őket, amíg egyetlen pici ág is kihajt belőlük.

Itthonról még két hét után is arról álmodozunk, hogy a japán onsen (gyógyfürdő) medencéiben ringatózunk, esszük a sok különleges finomságot, és nem tudunk betelni a látvánnyal, ami körülvesz.

Füstös Erika

Jasaka pagoda

Fusimi Inari Nagyszentély

Fa a császári palota kertjében

Közéleti Fórum

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület
Közéleti Fórumot szervez

Időpont: **2024.május 31-én 16,00 órától**
Helyszín: **Bajor Gizi Közösségi Ház**

Vendégek:

Dr. Steinmetz Ádám
Somogyi Függetlenek Szövetsége elnök

Dr. Sütő László
Marcali Város polgármestere

Moderátor:
Herényi Károly

Minden érdeklődőt tisztelettel hívunk és várunk!